

sen af Hingstene, og hvis der er nogen Misforholdelse tilstede med den hele Fremgangsmaade, da kunne de Vedkommende reservere sig ved at udtræde af Foreningen. Ganske anderledes stiller det sig, naar der er Tale om Tilskud fra Statens Side. Vil eller kan Staten ikke gennemgribende tage sig af Udviillingen af hele Landets Hestevesen, saa troer jeg, at man skal spare Finantserne denne, om ikke meget betydelige Udgift.

Indenrigsministeren: Jeg kan være enig med det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Haffner) i, at saadanne Bestemmelser, som tages for at ophjælpe Hesteavl en i et Land, maae være gjældende for lang Tid. Men det ærede Medlem vil heller ikke være uvidende om, at vi netop have en Lov, der indeholder en Bestemmelse angaaende et Stamstutteri, og at den anden i samme Lov indeholdte Bestemmelse om Tilskud til Præmie dog gjælder for en efter vore Forhold temmelig lang Tid, nemlig 10 Aar. Jeg troer saaledes, at Loven af 23de Januar 1862 har fyldestgjort det ærede Medlems Fordring med Hensyn til Varigheden af de Bestemmelser, der angaae Statens Tilskud til Huusdyravlens Fremme. Jeg kan meget godt forstaae, at den Bedømmelse, som finder Sted ved Hingsteskuerne, ikke kan falde i Alles Smag. Jeg kan meget godt forstaae, at enkelte Mænd kunne være uenige med de hestekyndige Dommere, som have Afgjorelsen i deres Haand, men jeg maa dog bringe i Erindring, paa hvilken Maade disse Bedømmelsescommissioner komme tilveie. I disse Commissioner møder jo kun een, siger og skriver een, Dommer paa Statens Vegne, skjøndt Præmiebeløbet for den væsentlige Deel bliver udredet af Staten. De øvrige Dommere blive jo valgte deels af Amtsraadene, deels af Landbosforeningerne, der altsaa have sig selv at takke for, om Dommen ikke falder ud i den Retning, der stemmer med den almindelige Anskuelse i den vedkommende Kreds. Jeg troer altsaa ikke, at der kan reises Indvending mod selve Styret herfra, at Dommen ved Hingsteskuerne undertiden falder ud i en anden Retning end den, som enkelte Mænd, det være sig Heste-

opdrætttere eller ikke Hesteopdrætttere, finde at være den rette. Naar det ærede Medlem fremhævede Fortrinene ved Præmieuddelinger ved de smaa Dyrskuer i Modsætning til ved de store, og søgte at begrunde dette derpaa, at ved de smaa Hingsteskuer, det vil sige dem, der foranstaltes af de landoekonomiske Foreninger selv, bliver Præmiebeløbet udredet af selve Medlemmerne af Foreningen, saa er dette jo kun rigtigt med en vis Begrændsning; thi det ærede Medlem maa ikke oversee, at et meget betydeligt Beløb af det, som der bliver udredet, ogsaa bliver udredet af Statskassen i Genhold til Lov af 23de Januar 1862 § 1. Ved disse lokale Dyrskuer disponeres der i Virkeligheden ikke alene over Landbosforeningernes Penge, men ogsaa over en Deel af Statens Penge. Jeg skal vedstaae Ord til Ord og Bogstav til Bogstav, hvad jeg har udtalt i det andet Thing; at det ærede Medlem har op læst nogle af mine Uttringer der, fritager mig jo for at gjentage dem her. Efter min For- mening, som støtter sig paa et personligt Kjendskab til, hvad der er præsteret ved Hingsteskuerne, fremkommer der, maastee med Undtagelse af en ganske enkelt Kreds, hvor der fra første Færd af, før man kjendte Institutionen, har viist sig en besynderlig Uvillie mod Hingsteskuerne, i Virkeligheden rundt omkring paa Hingsteskuerne det Bedste, Landet har af Hingste. At der ved Siden deraf fremkommer flette Hingste, er ganske rigtigt, men det er jo et Fortrin mere. Det er et Fortrin mere, at de flette Hingste faae den fortjente Fordømmelsesdom paa saadanne Hingsteskuer; det er en Fortjeneste mere, at Hesteopdrætternes Opmerksomhed ikke blot bliver henledet paa de fortrinlige Dyr, men at de ogsaa gennem de misbilligende Domme, som falde, blive advarede mod at bruge de flette. Det vilde være for Meget at forlange, at Loven af 23de Januar 1862, være sig gennem dens Bestemmelser om Stamstutteriet eller dens Bestemmelser om Hingsteskuer, allerede nu skulde have haft nogen indgribende Indflydelse paa Landets Hesteavl, og hvad særlig den sidste Maade at virke paa angaaer, vilde et saadant Forlangende være saameget mærkværdigere, da Loven, som be- kjendt, ikke har virket i denne Retning siden